

ΙΣΤΟΡΙΚΑ ΑΝΕΚΔΟΤΑ

ΤΑ ΦΑΣΟΛΙΑ ΤΟΥ ΜΙΑΟΥΛΗ

Κάποτε ο Έλληνικός στόλος πλέονας προς τόν "Αθω συνήγερσε μία μεγάλη Τουρκική μοίρα, πολύ ισχυρότερα απ' ατόν.— Ο Μιαούλης που διοικούσε τόν Έλληνικό στόλο, βλέποντας τό πλήθος τών δυνάμεων του Έχθρου, διάταξε τά πλοία του νά προσηρμοσθούν σ' ένα κοντινό όρμη, στόν όποιο τά μεγάλα τουρκικά σκάφη, δέν μπορούσαν νά μπούν, επειδή τά νερά ήταν ρηχά. Ωστόσο, κληθίσαν όσο μπορούσαν και όλο αντίλλαξαν πυροβολισμούς μέ τόν Έλληνικό στόλο άπεχθήσαν άπρακτα. Μιά από τίς έχθρικές όβριδες έπεσαν στό πλοίο του άντιναύαρχου Σαχτούρη και σκότωσε κ' ένα ναύτη. Μιά άλλη έπεσε στη ναυαρχίδα του Μιαούλη που βρισκότανε στην πρώτη γραμμή. Ο Σαχτούρης βλέποντας την έχθρική όβριδα που είχε πέσει στη ναυαρχίδα, πήρε μία βάρκα και πήγε σ' αυτή για νά δει τί ζημιές είχε προξενήσει. Βρήκε τότε τό Μιαούλη συνοφρσιμένο και σκυθρωπό, νάχη τό πείσο του κατεβασμένο ως τά φρύδια, πράγμα που έσημαίνει για τό Μιαούλη μεγάλο θυμό. Ο Σαχτούρης τόν ρώτησε τότε μέ σεβασμό για τίς ζημιές που είχε προξενήσει στη ναυαρχίδα ή έχθρική όβρις. Ο ναύαρχος έμεινε σιωπηλός για λίγες στιγμές, έπειτα όπως φώναξε μέ θυμό, δείχνοντας άπειλητικά τόν Τουρκικό στόλο που έφτανε.

— Φτού νά πάρ' ο διάολος! . . . Μου έδυσαν τά φασόλια μου! Η έχθρική σφαίρα είχε πράγματι άνατρέψη την πλίνθη χύτρα, μέσα στην όποια έβρασαν τά προσηρμοσμένα για τό γεύμα του ναύαρχου φασόλια. Ο ναύαρχος ήταν όργισμένος για την άπώλεια του γεύματός του.

ΤΟ ΟΡΓΑΝΕΤΟ

Χόνει τ' όργανέτο γνώριμα τραγουδία μέσα στην φούρα κι' ήσυχη βραδιά. Μάτια μου τί κλαίτε ; τί ποθεί καρδιά μέ τά πρόστυχά του και κοινά τραγουδία ;

Δέν είν' τά τραγουδία που μέ συγκινούνε. Μιάς ζωής, μιάς νιότης μουσική λαλιά, χρόνων περασμένων μαγικά πουλιά, μέσ' από τόν ήχο γύρω μου πετούνε.

Και μ' άρπάξει πόθος, πόθος, άχ μέ πνίγει. Κάθω τόνος είνε μιάς χαράς λυγμός, πόνει σβύσει. Θεός είνε στεναγμός κόσμου άγαπημένου, κόμου πόνει φύγει.

Άριστ. Πρεβελέγγιος

κριτή Ιερότητα του χριστιανισμού, έκανε τό Σουλτάνο του Μαρόκου νά συγκινηθί. Επέστρεψε μάλιστα στόν άγιο να κηρύξη σ' όλο τό Μαρόκο τό λόγο τών Ευαγγελίων του. Μά ο Φαργκιόκος δέν μπορούσε παιδί νά μείνει άλλο στό Μαρόκο. Έπρεπε νά γυρίση στην Ίταλία, ν' άποτελειώση τό έργο που άρχισε μέ τόνους κόπους και στενήσεις...

Όταν γύρισε στην Ίταλία, όλοι τόν σέβονταν σάν πραγματικό άγιο. Ο Φαργκιόκος μιλούσε μέ τά πουλιά, δάμιζε μέ δύο λόγια λόκουσ και άγρια θηρία—και τάναν νά τόν πλησιάζουν, νά γονατίζουνε μπροστά του και νά του γλύφουν τά χέρια—σταματούσε τίς θύλλες και γιάτρεινε άνάτους τρελλού'.

Και μία μέρα, ένώ βρισκότανε στό βουνό της Βέρνις και προσηύχανε μέ κατόνυξη, παρουσιάστηκε μπροστά του ο Έσταυρωμένος και άμέσως—ώ θαύμα!—οι τικοί τών ήλων του Χριστού άπετυπώθηκαν άμέσως στά χέρια και στά πόδια του άγιου Φαργκιόκου της Άσσιζης. Οι πληγές του άρχισαν νά σιάτουν αίμα—και ά άγιος που άειώθηκε νά δεχθί στό σώμα του τό ίδιο μαρτύριο που υπέφερε ο υίός του Θεού, έπεσε καταγής λιπόθυμος.

Οι μαρτυρίες περιοδίζε του, οι στενήσεις και ή σηματική υπερόπωση είχανε καταβάλει παιδί τό λεπτό έξάλλο όργανισμó του άγιου. Και την 4 Οκτωβρίου 1226, ο άγιος Φαργκιόκος της Άσσιζης, ο περιπαιχτός άρσστής της φτώχειας, ο άγιος άνθρωπος που ήθερε τη γλώσσα τών πουλιών, παρέδωσε την ψυχή του σ' Ένεπνονού Του έχε άμερώσει και όλη του τη ζωή.

ΓΙΑ ΤΙΣ ΝΟΙΚΟΚΥΡΕΣ

ΤΙ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΞΕΡΕΤΕ

Όσο λιγώτερα επιπλα έχετε στην κρεββατοκάμαρά σας, όσο πεύο γυμνή είνε δηλαδή, τόσο και πιό υγιεινή.

Μή καθαρίζετε ποτέ τίς βούρτσες μέ ζεστό νερό ή μέ σαπούνι. Κιτρινίζουν ή τήχες και χάλουν.

Τό τσάι πρέπει νά τό φυλάτε σέ τενεκεδάριο κουτί έρμητικώς κλεισμένο και τοποθετημένο σέ μέρος δροσερό.

Τό κοινό άλεύρι, τό σιταρένιο, τό μαύρο δηλαδή, είνε θερμικώτερο από κάθε άλλο άλεύρι. Για τά μικρά παιδιά προτιμάτε παξημαδάκια κριθαρένια.

Τά χόρτα τά βραστά, γίνονται νοστιμώτερα, άν τά βράσετε σέ καθαρό νερό βροχής.

Βαρειές κουρτίνας, γύρω από τό κρεβάτι σας, είνε πολύ άνθυγιεινές.

Όσοι ύποφέρουν από άπνία άς πίνουν ένα ποτήρι γάλα ζεστό πριν πλαγιάσουν.

Άν συνειθίζετε νά διαβάζετε στό κρεβάτι σας, πρέπει νά τοποθετείτε πίσω από τό κεφάλι σας τό κερί, έτσι, ώστε τό φώς νά περνάη άπάνω από τούς όμους σας και νά πέφτη στη σέσιδα του βιβλίου ή της έφημερίδας.

Διό νά ξεκαρβώσετε άν τό κρεβάτι σας άερίζεται καλά, βάλετε άνάμεσα από τά σεντόνια, για ένα-δύο λεπτά της ώρας, ένα ποτήρι του νερού, άδειαν.

Άν όταν τό άποσπύρετε έχη γύρω μία λεπτή άχνα μέσα, τό κρεβάτι σας είνε ξερό, άν όητε μία ύγρασία, σάν ιδρώτα, είνε ύγρο και πρέπει νά τό άερίζετε περισσότερο.

Όταν πλαγιόζετε τό μαρό σας στη κούνια του, μετά τό φαγητόν, μή ξεχνάτε ποτέ, νά τό τοποθετήτε πάντα στό δεξιό πλευρό.

Ποτέ, ποτέ, μήν λέτε στά μικρά ιστορίες για φαντάσματα, βρυκόλακες και παρόμοια, τό βράδυ, την ώρα που πάνε νά πλαγιάσουν. Τούς καταστρέφεται τά νεύρα.

Λίγο γάλα, προστιθέμενο στό νερό του μπάνιου σας, εξαλείφει την τραχύτητα του δέρματος.

Όταν δέν έχετε θερμομότρο και θέλετε νά κόμειτε μπάνιο σέ μαρό ή άρροστο, μή δοκιμάζετε την θερμοκρασία μέ τά δάχτυλα, αλλά μέ τόν άγκώνα. Είνε πολύ ευπαθέστερος.

Προσπαθήστε νά συνειδησίτε τό παιδί σας νά κινάται χειμώνα καλοκαίρι μέ άνοχητά παρόμοια. Είνε τό μόνον μέσον, που θά τό καταστήη άκρόβλητο από κρυολογήματα.

Ο κανονικός αριθμός τών παλμών, για τούς μεγάλους είνε 70 κάθε λεπτό. Σέ μεγάλο πυρετό φθάνουν 140, σπανιότατα περισσότερο.

Ποτέ νά μήν επισκέπτεσθε δωμάτιο όπου είνε άρρωστος πάσχων από μισασητική άσθένεια, όταν ελοθα ιδρωμένος, κουρασμένος ή έχετε άδειο τό στομάχι. Γιατί άρπάζετε τό μίσμα εύκολώτατα.

Όταν αλλάζετε ένα επίδεσμο, μήν ξεχνάτε νά έχετε πάντοτε τόν νέον έντελώς έτοιμο, ώστε νά τόν βάλετε άμέσως. Κατ' ύδενά λόγον, πρέπει, νά μένη ή πληγή όραν πολλήν έκτεθειμένη.

Συχνή άλλαγή διαίτης στά καναρίνια, τά κάνει νά κελαιδούνε πιό καλά.

Διαρκούντος του χειμώνας, μήν κρεμάτε ποτέ τό κλουβί μέ τά καναρίνια σας, μέσα σέ δωμάτιο από τό όποιον λείπει φωτιά ή θέρμανσις.

Λίγο θειάφι άν ρίχνετε κάθε τόσο στό γάλα που βίδετε στό γάλα σας, προλαβαίνετε πολλές άσθένειες. Επίσης άν κρεμάσετε ένα σακκούλι μέ θειάφι μέσα στό κλουβί του πουλιού, άπομακρύνετε κάθε έντομο.

Ο Σοφολεγιώτατος